

fra Kolindsund. Paa given Foranledning erindreres vi om, at den af „de samvirkende Fagforbund“ etablerede Blokade overfor Kolindsund Lodsejerlaug og nedennævnte 13 Gaarde stadig opretholdes, da de paa-gældende Arbejdsgivere endnu ikke har bragt deres Forhold til Organisationen i Orden. De blokerede Gaarde er følgende — og saa kommer Navnene paa disse 13 Gaarde, som jeg ikke mener, jeg behøver at læse op — „Blokaden omfatter Forsendelsen af alle Landbrugsprodukter paa disse 13 Gaarde, endvidere er alle Forsendelser til og fra Købmand Kjær, Mørke, omfattet af Blokaden.

Anledningen til denne Blokade er, at de paagældende Arbejdsgivere har nægtet at anerkende deres Arbejderes Organisationsret og at indgaa paa en Overenskomst med Landarbejderforbundet.

Disse organisationsfjendtlige Storagrarer søger paa alle Maader at komme udenom Blokaden. I de sidste Dage har de forsøgt at smugle nogle Vognladninger Hø igennem til København.

Til Underretning tjener, at deres Forretningsforbindelse i dette Tilfælde er en Fouragehandler Christensen (Ole Petersens Efterfølger), Torvegade 62, samt Sadelmager Richard Kuloth, Ewaldsgade 14.

Der skal være ankommet to Vognladninger Hø til Nørrebro Station. Vognene har Numrene 14 775 og 15 694.

Alle organiserede Arbejdere advares imod at være behjælpelige med Aflæsning eller Transport af det blokerede Hø. Paa Landarbejderforbundets Vegne, Oscar Levinsen“.

Da vi saa denne Bekendtgørelse i „Social-Demokraten“, fandt vi fra Landbrugsraadets Side Anledning til at skaffe os nærmere Underretning om, hvorledes dette Forhold laa, og der er da oplyst følgende, som er bilagt med en Række Dokumenter. Kolindsund, som er et ud-tørret Areal paa ca. 4 000 Tdr. Land ud-mærket frugtbar Jord, ejedes til 1922 af et Aktieselskab, jeg tror nok Aktionærerne for største Delen var her i København. Det var delt i Gaarde, som dette Aktieselskab drev ved Bestyrere eller Forvaltere, men i 1921 solgte Aktieselskabet disse Gaarde, efter at den virkelige Udstykning var foretaget, og hver Gaard fik sit

Matrikelnummer. Fra 1921 til 1923 var der ingen Arbejdskonflikt, man levede og arbejdede der, som man gør det alle Steder omkring i Landet, man sørgede for at faa den fornødne Arbejdskraft, og der var ikke Spørgsmaal om, hvorvidt de Arbejdere, som beskæftigedes der, stod i en Organisation eller ikke. Men sidst i August 1923, i Begyndelsen af Høsten, idet vi havde en sen Høst i 1923, fik Ejerlaget — jeg skal hertil forklare, at man maa skelne mellem to Ting: der er Ejerlaget, som omfatter samtlige Lodsejere i Kolindsund og udgør et Antal af 175; der ikke har med andet at gøre, end hvad der vedrører Ud-pumpningen af Vandet fra 2 Stationer og Vedligeholdelsen af Kanaler og Veje, og siden blev der Tale om disse 13 Gaarde, men det er noget for sig — en Skrivelse fra et Arbejderforbund om at møde til en Forhandling til et bestemt Klokkeslæt paa et bestemt Sted for at træffe en fredelig Overenskomst. De blev naturligvis ganske overrasket ved dette, thi de havde ikke mærket til nogen Uoverensstemmelse hverken med Hensyn til Løn eller noget som helst andet, og de ræsonnerede som saa: Der er ingen Uoverensstemmelse, vi har intet at forhandle om, og derfor mødte Formanden, som var indbudt, ikke til Forhandling. Dagen efter ringede en Repræsentant for Landarbejdernes Forbund Ejerlagets Formand op fra København og spurgte, hvorfor han ikke var mødt. Formanden henviste da til, at der var ingen Konflikt at tale om, og sagde saa i Samtalens Løb, at det jo var løse Folk, der var antaget af Ejerlaget, de Folk, der arbejdede ved Kanalen, Vejen og Pumpestationerne — det, som det her drejede sig om —, og at de jo kunde gaa, hvis de var kede af Arbejdet. De havde ikke vidst noget om, at noget saadant var Tilfældet, og saa svarede vedkommende, at det betragtede han som en Lockout. Det er naturligvis en ganske urimelig Slutning, for det var det jo slet ikke. Han vidste ikke, der var nogen Konflikt, men var de misfornøjede, kunde de jo gaa. Saa den 8. September forlader de Gravemaskinen, som brugtes derovre, og tillige gaar de, der stod ved Pumpestationen. Det var jo aabenbart Planen, at det, naar Fyrbøderne gik, ikke skulde være muligt for dem at